

Anton Tšehov
PLATONOV

1. näytös 5. kohtaus

(ABRAHAM menee takaisin sisään kun näkee PLATONOVIN ja SASHAN lähestyvän peltoja pitkin. He ovat pukeutuneet venäläisiin kansallispukuihin.)

PLATONOV

Loppu näkyvissä! Lopultakin! Lopultakin olemme perillä! Teidän korkeutenne! (Hän menee ANNAN luo ja suutelee tämän kättä.)

ANNA

Sinä olet säälimätön mies Platonov. Annoit minun odottaa näin kauan. Sinä tiedät miten vähän kärsivällisyyttä minulla on. Rakas Sasha! (ANNA suutelee SASHAA.)

PLATONOV

Niin, meidän onnistui vihdoinkin paeta. Talviuniltamme. Kuusi kuukautta olemme paastolla parkettilattioiden mukavuudesta, nojatuoleista, tai katoista jotka kohoavat korkeammalla kuin muutaman tuuman pään yläpuolella. Me kaksi nukuimme läpi talven kuin karhut, kääriytyneinä pesäämme, ja vasta tänään olemme nelinkontin ryömineet esiin Luojan suomaan auringonpaisteeseen. (PLATONOV kulkee ympäriinsä puristellen käsiä.) Tervehdys, Porfiri Semjonovitsh...

SERGEI

(SASHALLE) Hyvä Luoja, Sasha, oletpas sinä pulskistunut. Ettekö te kaksi tee mitään muuta kuin syötte?

ANNA

Tulkaa, istukaa. Kertokaa mitä on tapahtunut.

PLATONOV

Ja älkää väittäkö, että tämä on Sergei Pavlovitsh! Muuttunut aivan tunnistamattomaksi. Missä pitkä tukka on? Ja pitkä paita? Nuoruuden kimittävä ääni?

SERGEI

(nauraa) Hän tekee tämän joka ainoa kerta. Hän tekee tämän joka ainoa kerta!

ANNA

Kaikki, olkaa hyvä, istukaa nyt.

PLATONOV

Sasha, tunnistatko hajun?

SASHA

Minkä hajun?

PLATONOV

Lihan, ihmislihan! Olin melkein unohtanut sen.
(Kaikki nauravat.)

Ihmiskunnan voittamaton haju! Tuntuu siltä kuin emme olisi saaneet haistaa sitä sataan vuoteen. Loputtoman pitkä talvi. ja tuolla – katsokaa – muistatko, Sasha? – tuoli, jossa istuin viime vuonna, keskustelin elämän tarkoituksesta, päivästä toiseen, kauniin Anna Petrovnan kanssa...

ANNA

Oliko talvi todella niin kamala?

PLATONOV

Kamala?

SASHA

Me selviydyimme. Ikävää tietysti oli.

PLATONOV

Ikävää? Sana ”ikävä” ei mitenkään pysty kuvaamaan sitä.

SASHA

Talvi sujui hyvin.

PLATONOV

Että vain saa nähdä sinut, Anna Petrovna, ikuisuuden jälkeen, ikävystymisen Antarktiksien jälkeen, vai katsella sinua: siinä on kompensatiota tarpeeksi.

ANNA

Ota sitten savuke.

PLATONOV

Enchanté.

(He sytyttävät savukkeet.)

SASHA

Te tulitte eilen.

ANNA

Kymmeneltä.

PLATONOV

Minä näin valot yhdeltätoista mutta en kehdannut tulla käymään.

ANNA

En voi käsittää miksi et tullut. Me istuimme puhelemassa kahteen.

(SASHA kuiskaa PLATONOVIN korvaan.)

PLATONOV

Suo anteeksi – hyvä Luoja! Sinun olisi pitänyt muistuttaa minua aikaisemmin. Ja sinä, Sergei, et sanonut sanaakaan.

SERGEI

Mitä?

PLATONOV

Sinä et sanonut mitään etkä sano vieläkään mitään. Avioliitto!

SERGEI

Niin no. Olet oikeassa. Unohdin. Menin naimisiin. Mitä voisın sanoa?

SASHA

Ja minäkin unohdin, Sergei Pavlovitsh. Tuhannesti onnea! Toivotan teille koko elämän mittaista onnea.

(PLATONOV kumartaa.)

PLATONOV

Tätä en olisi uskonut. Äärimmäinen teko! Ja toteutettuna niin uskomattomalla nopeudella!

SERGEI

Totta. Eräänä päivänä rakastuin, seuraavana menin naimisiin. Se oli aikamoinen shokki.

PLATONOV

Niin, suo anteeksi, mutta minä olen tavannut sinut ”rakastuneena” kerran tai pari, voisi jopa sanoa, että olen harvoin tavannut sinua ”ei rakastuneena”, tämä naimisiinmeno-osuus tässä on uutta. Sitä minä vain toivon, ettet ole mennyt naimaan typerää naista. Siitä seuraisi pahimman laatuinen helvetti.

SERGEI

No...

PLATONOV

Oletko löytänyt työtä?

SERGEI

Totta puhuen, minulle on tarjottu virkaa eräästä koulusta, mutta palkka on todella huono.

PLATONOV

Niin juuri, täydellinen tekosyy, ”Huono palkka, en voi ottaa sitä.” Mitä, onko siitä kolme vuotta kun valmistuit yliopistosta, ja nyt – mitä – aiot lorvailla kolme vuotta lisää?

ANNA

Sinä et ole selittänyt, Sasha, miksi te olette niin kauheasti myöhässä. Miksi teidän kesti niin kauan tulla?

SASHA

Ai... no, Misha korjasi lintuhäkkiä ja minä olin kirkossa.

PORFIRI

Mutta eihän tänään ole sunnuntai, vai onko?

SASHA

Se johtuu Mishan isästä. Tänään on hänen nimipäivänsä.

PORFIRI

Hieno mies, sinun isäsi.

PLATONOV

Hieno? Minä en voi sitä tietää.

PORFIRI

Älä nyt viitsi.

PLATONOV

Minä tuskin puhuin hänen kanssaan. Hän piti minua arvottomana ihmisenä ja minä pidin häntä typeryksenä. Sitä en voi koskaan antaa anteeksi, että se mies kuoli sovussa oman typeryytensä kanssa. No niin.

PORFIRI

Eikö sinusta ole väärin puhua pahaa kuolleista?

PLATONOV

Minkä palveluksen me kuolleille teemme, jos emme puhu totta?